

«Η βασκανία των φθονερών και φθοροποιών ανθρώπων»

Η ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΒΑΣΚΑΝΙΑΣ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ὁ Παντοκράτωρ καὶ Παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι, ὁ ἐν τῇ ἐπταπλάσιον καμίνον καὶ τὴν φλόγα τὴν ἐν Βαβυλῶνι εἰς δρόσον μεταβαλὼν καὶ τοὺς ἁγίους σου τρεῖς παῖδας σώους διαφύλαξας, ὁ Ἰατρός καὶ Θεραπευτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς σέ ἐλπίζοντων, σοῦ δεόμεθα καὶ σέ παρακαλοῦμεν, ἀποστησον, φυγάδευσον καὶ ἀπέλασον πάσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, πάσαν σατανικὴν ἔφοδο καὶ πάσαν ἐπιβουλήν, περιέργειαν τέ πονηρῶν καὶ βλάβην καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίαν τῶν κακοποιῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ δούλου σου (τοῦδε) καὶ ἡ ὑπὸ ὠραιότητος ἢ ἀνδρείας ἢ εὐτυχίας ἢ ζήλου καὶ φθόνου ἢ βασκανίας συνέβη, αὐτός, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ἔκτεινον τὴν κραταίαν σου χεῖρα καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ἰσχυρόν καὶ ὑψιστον καὶ ἐπισκόπων ἐπισκόπησον τό πλάσμα σου τοῦτο, καὶ καταπεμψον αὐτῷ ἄγγελον κραταῖόν, εἰρηνικόν, ψυχῆς καὶ σώματος φύλακα, ὃς ἐπιτιμήσει καὶ ἀπελάσει ἀπ' αὐτοῦ πάσαν βλάβην, πάσαν πονηρῶν βουλήν, πάσαν φαρμακείαν καὶ βασκανίαν τῶν φθονερῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ σου ὁ σός ἰκέτης φρουρούμενος μετ' εὐχαριστίας ψάλλει σοί, Κύριος ἐμοὶ βοηθός καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοὶ ἄνθρωπος, καὶ πάλιν οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σύ μετ' ἐμοῦ εἶ ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός, κραταίωμά μου, ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἀρχῶν εἰρήνης, Πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ναί, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, φείσαι τοῦ πλάσματός σου, καὶ ρύσαι τὸν δούλο σου (δεῖνα) ἀπὸ πάσης βλάβης, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας καὶ ἀπὸ πάσης βασκανίας καὶ ἀνώτερον αὐτόν καὶ ἡμᾶς παντός κακοῦ διαφύλαξον, πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν φωτοειδῶν Ἀρχαγγέλων καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ

Κύριε καὶ Θεέ μας, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, Παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμε· Ἐσένα πού δημιούργησες τὰ πάντα καὶ τροποποιεῖς τὰ πάντα μόνο μέ τὴν ἀπόφασή σου· Ἐσένα πού τὴν πελώρια φωτιά στήν Βα-βυλῶνα τὴν μετέβαλες σέ δροσιά καὶ διαφύλαξες σώους τοὺς ἁγίους σου τρεῖς Παῖδας· Ἐσένα πού εἶσαι ἰατρός καὶ θεραπευτὴς τῶν ψυχῶν μας, καὶ ἡ ἀσφάλεια αὐτῶν πού ἐλπίζουν σέ σένα· Ἐσένα παρακαλοῦμε καὶ ἰκετεύουμε: Ἀπομάκρυνε, φυγάδευσε καὶ ἀπέλασε κάθε δαιμονικὴ ἐνέργεια, κάθε σατανικὴ ἔφοδο καὶ κακὴ διάθεση, κάθε πονηρὴ περιέργεια καὶ βλάβη καὶ βασκανία ὀφθαλμῶν, τῶν κακοποιῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὸν δούλον (ἡν) σου

Ὅπως καὶ ἂν συνέβη, Κύριε, ὅποιο ἀπὸ τὰ προσόντα καὶ τίς ἀρετές τοῦ δούλου σου καὶ ἂν προκάλεσαν τὴν βασκανίαν τῶν φθονερῶν ἀνθρώπων, Ἐσύ Κύριε, ἄπλωσε τό παντοδύναμο χέρι Σου καὶ προστάτευσε καὶ κάλυψε τό πλάσμα σου ἐτούτο. Στείλε τοῦ ἄγγελον εἰρήνης, φύλακα ψυχῆς καὶ σώματος ὁ ὁποῖος νά τὸν προστατεύσει ἀπὸ κάθε κακὴ ἐπιθυμία, κάθε μαγεία, κάθε βασκανία φθονερῶν ἀνθρώπων, ὥστε φρουρούμενος "ὑπὸ τὴν σκέπην Σου" ὁ δούλος σου ἐτούτος νά ψάλλει μέ χαρὰ "ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου καὶ δέν θά φοβηθῶ τοὺς ἀνθρώπους" καθὼς καὶ "δέν θά φοβηθῶ κακά ἀφοῦ ἐσύ εἶσαι μαζί μου, δύναμις μου, Ἀρχηγός τῆς εἰρήνης μου, Πατέρας τῆς Βασιλείας πού θά ἔλθει".

Ναί, Κύριε καὶ Θεέ μας, λυπήσου τό πλάσμα σου, σῶσε τὸν δούλο σου ἀπὸ κάθε βλάβη πού προέρχεται ἀπὸ τὴν βασκανία καὶ διαφύλαξέ τον ἀπὸ κάθε κακό, μέ τίς πρεσβείες τῆς Ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης μας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν φωτόμορφων Ἀγγέλων καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

Ένα διδακτικό περιστατικό

Στις 2.3.1998 ο πατρινός κ. Ε., μου ανέφερε, κάτι που συνέβη στον ίδιο, πριν δεκαπέντε περίπου χρόνια. Από 14 ετών οι δικοί του κάθε τόσο τον πήγαιναν σε μια κυρία για «ξεμάτιασμα».

Όμως το συνεχές «ξεμάτιασμα» έδωσε «λαβή» στο διάβολο. Άρχισε τώρα και ο ίδιος (κ. Ε.) να έχει «μάτι», να «αβασκαίνει». Όποιον θαύμαζε, του συνέβαινε κακό. Έβλεπε λ.χ. γυναίκα να περπατά, αμέσως η γυναίκα σκόνταφτε και έπεφτε.

Το 1983, Μ. Πέμπτη βράδυ, παρακολουθούσε την ακολουθία των αγίων Παθών στον ι. ναό Αγίου Σπυρίδωνος Αιγιάλεω. Ξαφνικά ένοιωσε ζάλη. Θόλωσε το μυαλό του. Έβλεπε το εκκλησίασμα να χάνεται από μπροστά του. Ταυτόχρονα τον έπιασε κρύος ιδρώτας. Δεν άντεξε. Βγήκε έξω.

Την ακολούθησε «κατά πόδας» (έξω, στην αυλή) μια γνωστή κυρία (που ξεμάτιαζε...). Τον πλησίασε και του είπε: «Τι έπαθες, Ε;». Και άρχισε να τον ξεματιάζει, διαβάζοντας κάτι παράξενες «ευχές» («επικλήσεις δαιμόνων»).

Στην «ιερή» (=δαιμονική) αυτή στιγμή, ο κ. Ε. παρατήρησε κάτι, που τον συγκλόνησε!

Η όψη της κυρίας αλλοιώθηκε! Το βλέμμα της ήταν απαίσιο! Ταυτόχρονα την «έπιασε» ένα παράξενο χασμουρητό! Το στόμα της θύμιζε στόμα άγριου θηρίου! Στο τέλος έβγαλε από την κοιλιά της ένα φυλακτό». «Πάρ' το (του είπε), φόρεσε το και δεν θα σε ξαναπιάσει».

Και με τις σατανικές της επικλήσεις (=βοήθεια του διαβόλου) ο ασθενής έγινε καλά...

Ο κ. Ε., μετά απ' αυτό, εξομολογήθηκε, και ησύχασε. Αλλά, και έπαψε να αβασκαίνει».

Από το βιβλίο του π. Βασιλείου Μπακογιάννη, Διάβολος, Μάγια, Μέντιουμ - Πηγή: <http://apfilipposgrammatikous.blogspot.gr/>

Ο Γέροντας Πορφύριος για τη βασκανία!

Η βασκανία είναι πολύ άσχημο πράγμα. Είναι η κακή επίδραση που γίνεται όταν κανείς ζηλέψει κι ορεχθεί κάτι ή κάποιον. Θέλει μεγάλη προσοχή. Η ζήλεια κάνει πολύ κακό στον άλλο. Αυτός που βασκαίνει δεν το βάζει καν στο νου του ότι κάνει κακό. Είδατε τι λέει και η Παλαιά Διαθήκη: «Βασκανία γαρ φαυλότητος αμαυροί τα καλά». Όταν όμως ο άλλος είναι άνθρωπος του Θεού και εξομολογείται και μεταλαμβάνει και έχει πάνω του τον Σταυρό, δεν τον πιάνει τίποτα. Όλοι οι δαίμονες να πέσουν πάνω του δεν καταφέρνουν τίποτα.

Ο Γέροντας Παΐσιος για τη βασκανία!

Η ζήλεια, όταν έχει κακότητα, μπορεί να κάνει ζημιά. Αυτή είναι η βασκανία· είναι μια δαιμονική ενέργεια.

- Γέροντα, τη βασκανία την παραδέχεται η Εκκλησία;

-Ναι, υπάρχει και ειδική ευχή (Ο Γέροντας τόνιζε πως μόνο ο ιερέας μπορεί να διαβάσει την ευχή για βασκανία). Όταν κανείς λέει κάτι με φθόνο, τότε πιάνει το «μάτι».

- Πολλοί, Γέροντα, ζητούν «ματάκια» για τα μωρά, για να μην τα ματιάζουν. Κάνει να φορούν τέτοια;

- Όχι, δεν κάνει. Να λέτε στις μητέρες σταυρό να τα φορούν.

- Γέροντα, αν κανείς επαινέσει ένα ωραίο έργο, και αυτοί που το έφτιαξαν δεχθούν τον έπαινο με υπερήφανο λογισμό και γίνει ζημιά, αυτό είναι βασκανία;

-Αυτό δεν είναι βασκανία. Σ' αυτήν την περίπτωση λειτουργούν οι πνευματικοί νόμοι. Παίρνει τη Χάρη Του ο Θεός από τον άνθρωπο, και τότε γίνεται ζημιά. Βασκανία υπάρχει σε σπάνιες περιπτώσεις. Ιδίως οι άνθρωποι που έχουν ζήλεια και κακότητα – λίγοι είναι τέτοιοι – αυτοί είναι που ματιάζουν. Μια γυναίκα λ.χ. βλέπει ένα παιδάκι χαριτωμένο με την μάνα του και λέει με κακότητα: «Γιατί να μην το είχα εγώ αυτό το παιδί; Γιατί να το δώσει ο Θεός σ' αυτή;» Τότε το παιδάκι εκείνο μπορεί να πάθει ζημιά- να μην κοιμάται, να κλαίει, να ταλαιπωρείται, γιατί εκείνη το είπε με μια κακότητα. Και αν αρρώσταινε και πέθαινε το παιδί, θα ένιωθε χαρά μέσα της. Άλλος βλέπει ένα μοσχαρακι, το λαχταρά, και αμέσως εκείνο ψοφάει.

Πολλές φορές όμως μπορεί να ταλαιπωρείται το παιδί και να φταίει η ίδια η μάνα. Μπορεί δηλαδή η μάνα να είδε καμιά φορά κανένα αδύνατο παιδάκι και να είπε: «Τί είναι αυτό; Τί σκελετωμένο παιδί!» Να καμάρωνε το δικό της και να κατηγορήσει το ξένο. Και αυτό που είπε με κακία για το ξένο παιδί, πιάνει στο παιδί της. Μετά το παιδί ταλαιπωρείται εξ αιτίας της μάνας, χωρίς να φταίει. Λειώνει-λειώνει το καημένο, για να τιμωρηθεί η μάνα και να καταλάβει το σφάλμα της. Τότε φυσικά το παιδί θα πάει μάρτυρας! Τα κρίματα του Θεού είναι άβυσσος.